

Абонаментъ въ прѣдплата:

За въ България:	
За 1 година	10 лева
" 1/2 година	5 "
" 3 мѣсеца	2 1/2 "
За въ странство:	
За 1 година	12 лева
" 1/2 година	6 "
" 3 мѣсеца	3 "

За частни обявления, на последна страница, се плаща по 3 ст. на кв. с. метръ; за прѣдплати по 1 1/2 ст. на дума. За публикуване отъ три пѣти по вече допуща се 20 % отбивъ.

Единъ брой 10 ст.

ПРАВДИНА

НАРОДЕНЪ И ПОЛИТИЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ

ИЗЛИЗА ВСЪКА СРЪДА И СЪБОТА

Писма, пари и всичко, що се отнася до вѣстника, се адресира до редакцията.

Неплатени писма не се приематъ. Ръкописи непидружени съ пощенски марки, назадъ не се пощатъ.

За телеграми:
„Правдина“, Варна.

Rédaction du journal
„Ipravounk“

Единъ брой 10 ст.

ПО ТЪЛКОВАНИЯТА НА РУССКОТО КОММЮНИКЕ.

Наистина руското коммюнике произведе много лошаво впечатление върху Българския народъ. И това всичко отъ туй, че Русия декларира на всеослишание, какво тя, при каквито и да сж случаи, ако въ Македония се произведе революция, няма да покаже съчувствието и добротата си, т. е. тя ще остави турците да се распиратъ сами съ възбужданитъ македонци — да ги колятъ, убиватъ и разориватъ. Асж така изложена думитъ въ коммюникето не можеха да произведатъ и друго впечатление, освѣнъ потрѣсяюще. Но има и друга една страна въ коммюникето, която заслужа да бже разглеждана, и които е едно непосредствено послѣствие отъ онова що е занимавало до извѣства степенъ и европейския печатъ. Ако се прочетатъ следующитъ редове отъ руското съобщение: „... сиорьдо които за идущата пролѣтъ въ Македония се приготвяла едно революционно движение, примичително на което изглеждали да бждатъ составенитъ въ разни градове и села на Балканский полуостровъ коммитети“; ако освѣнъ това се погледне на факта, че това съобщение исхожда отъ руското, а не отъ друго правителство, което спрямо балканитъ е поставено на еднакви права, ще се види, че Русия не е искала да прояви чувства на умраза, нито че е гонила това, за което се надпватъ турскитъ вѣстници.

Ако добръ си спомнятъ нашитъ читатели, нашитъ вѣстникъ въ произведе разговоръ на главнокомандующия турскитъ войски въ Македония съ единъ иностраненъ корреспондентитъ, спорѣдъ който разговоръ главнокомандующиятъ считаше виновна Русия за всичкитъ опасения, които произхождатъ въ Македония и хвърляше всецѣло отговорността върху нея за всичко, каквото може да се случи на пролѣтъ тамъ. Направо той обвини Русия, че раздухва огньтъ между комитетитъ и че бунтова македонското население. Да говори единъ главнокомандующъ съ такава увѣреностъ и толкова откровенно, това значи да изказва, просто на просто, възрѣвѣнията на върховното правителство, защото не може да се каже, че у турцата липсва обичната дипломатичностъ, за да бждатъ коректни поше въ разговоритъ си отъ такъвъ характеръ. Пъкъ, че изказанитъ възрѣвѣния сж били на турското правителство, се вижда отъ туй, че послѣдното не наказва главнокомандую-

ция за този дързостенъ разговоръ. Остава да се види слѣдователно слѣдъ този упръкъ, хвърленъ така безцеремонно на Русия, послѣдната какво трѣбваше да направи? Прѣдвидъ че ти поддържа въпросъ за разоржаването и че въ Европа работитъ се считатъ доста размжтени, на нея ъ се налагаше не да се оправдава, а да осжди тия работи, ако та наистина сжществуватъ. Въ ознанието си, че турското правителство е длъжно да подобри положението на Македония, ти трѣбваше да хвърли упръкъ на комитетитъ и агитаторитъ, ако наистина *пристигали* „новини“ сж вѣрши. Въ този случай ти счете за своя обязанностъ да се обяви непричастна въ революционитъ движениа.

Но въ сжщностъ, въ Русия би ли показала своитъ антипатии къмъ злочестиятъ на Македония, не би ли ти прѣдприела нищо, ако Турция се рѣши да потушава едно възстание въ Македония, чрезъ разни и разоривания? Това нѣщо даже дипломатическия языкъ на Русия не ъ го е позволилъ да го каже. Ще рече напраздно въ Илджа се радватъ, че Русия се е отказала отъ да помага на Македония. Напраздно е и всяко старание да се обезсърди навѣжащата революция въ всичкитъ страни на Турция. Когато революцията избухне, не Русия, но и Германия била ще да помогне на правото дѣло.

Коммюникето е актъ на сегашнитъ искания, а помощта на Русия ще бже дѣло на настѣпающитъ нужди. Подиръ това и Богъ е съ революционеритъ.

Г. РАДОСЛАВОВЪ И МАКЕДОНСКАТА ПОЛИТИКА.

Едно отъ многото питання днесъ е това: каква политика ще да държи днешния български кабинетъ, който наследя кабинета на г. Стоилова съ познатата му туркофилска и чрѣзмѣрно угодническа политика? Г-нъ Грековъ, който стои на чело на кабинета, никога не сее изказвалъ каква политика води спрямо Македония и Одринско и какъ би се завзелъ той да разрѣши тия трудни задачи, ако му се паднеше случая да борави въ разрѣшаването имъ. Поне неговото мнѣние никога и никадъ не е чувано по тия важни въпроси и най вѣроятно е, че той ще върви въ тѣхъ по стѣпките на Българския князь.

Но друга е работата за г. Радославова, който се счита обвързанъ и съ македонско-одринската политика, която е била прѣдметъ на разискване и въ конгреситъ

на либералната партия и освѣнъ това, за която той публично се е изказвалъ. До колкото ние познаваме г. Радославова и до колкото ни сж познати неговитъ участия въ разни публични изявления и сходки, той минава за върлъ сторонникъ на македонско-одринската кауза. Той е заявявалъ по най тържественъ начинъ, че е сѣлтникъ на народната воля и по нейното тѣчение се подчинява да върви, а това говори, че той е билъ и би трѣбвало да бже противъ туркоманството и угодничеството; говори сиречь, че въ негово време македонско-одринската политика трѣбва да вземе единъ по опрѣдѣленъ характеръ и да тръгне по чюствата и желанията на народа.

Обаче г. Радославовъ сега като членъ на изпълнителната власть, занимава най важни постъ: той е министръ на вътрѣшнитъ работи и европейския печатъ живо се интересува да знае неговото поведение какво би било, ако македонскитъ комитети турятъ въ изпълнение плановѣтъ си да повдигнатъ възстание въ Македония. Тъ, европейцитъ, се питатъ дали г. Радославовъ ще изпълни онова задължение, дадено отъ бившето правителство „да не зачеква македонския въпросъ до десетъ години“ и „да прѣследва всяко, който съ революционна чрѣлъ се оинта да прѣтине отъ България въ Турция“. Това, което е направено въ най послѣднѣо време отъ г. Бенева безъ да сж испытани чюствата на народа. Естествено е, че на тия питання особенно на европейския печатъ оставатъ да отговарятъ бждщата дѣятелностъ и бждщата коректностъ на г. Радославовъ; но има възможностъ за сега и българскитъ печатъ да отговори съ увѣреностъ въ истинността на това, че г. Радославовъ, като опозиционеръ, понеже е вървялъ ржка за ржка съ хората на македонското дѣло и е участвувалъ въ хилядитъ рекламации (протестуваня) противъ непълнитъ (прѣдателяскитъ, както сж се наричали многожди) постѣпки на бившето правителство, особено по извѣстната частъ на *наказателния законъ*, които прѣследва всички ония, които организиратъ чети и ги прѣдводителствуватъ противъ чюзди държави. Трѣбва да се върва, че македонското, одринското и всичкитъ дѣла на свободата въ лицето на г. Радославова сж намърли единъ пленъ съчувственникъ и, че той, най напредъ, като българинъ, а сетнъ съ досегашнитъ си постѣпки, е ангажиранъ всецѣло да го поддържа.

* *

Какъ е мислилъ г. Радославовъ да се разрѣши македонския въпросъ? Отъ това, което по долу ще цитираме, се вижда, че той напълно е сподѣлялъ и поддържалъ общото мнѣние и остроумно се е произнесълъ прѣдъ корреспондентина на „Revue d'Orient“:

„По моето мнѣние, рѣшаването на македонския въпросъ зависи, най първо, отъ волята и стрѣмленията непосредствено отъ самото заинтересовано население, т. е. отъ самитъ македонци. Най добриятъ и дѣйствително идеалнитъ начинъ за разрѣшаването на този въпросъ, който справедливо загрижава Европа и балканскитъ държави, ще бже да се упражни плебисцата въ Македония. Ние, българитъ, не желаеме да подчиниме подъ себе си нѣкакви си населения, освѣнъ тия, които доброволно признаватъ и обявяватъ себе си за българи. Народната воля, това е единичката воля, прѣдъ която ние се прекланяме.

Трѣбва слѣдователно да се очаква, че г. Радославовъ ще си остане все така „прѣклоненъ“ прѣдъ народната воля, за да не изпълнява щенията на Илджа, когато е време да се извърши нѣщо за доброто на работитъ. И друго, че той сега най много ще да съдѣйствува за напредването на идеята, съ която сж натоварени македонскитъ и одринскитъ комитети.

АЛБАНСКИТЪ ТУРЦИ.

Току що бяхме съобщили, че албанскитъ турци намърватъ за едно събрание за да уличатъ *орзскитъ и съ националността, впрата имъ съ държавата на османцитъ и телеграфитъ* ни доведе новината, че това събрание е вече състояло въ Ипекъ на 14 текущитъ мѣсець. Присѣтствували сж въ него и дамина делегати отъ султанова страна; а взело е събранието рѣшение да *свѣрже себе си съ взаимни дѣлъ да защитаватъ страната отъ враговетъ на османството*.

Ако не ни мами убѣждението, и албанскитъ претенденти на права и независимостъ, ще излъчатъ нѣщо вродъ младотурцитъ, за които и султана сж лошъ, и управленето е зло, и държавата разорена, и прѣдставителитъ ретроградни, само защото тѣ не сж на чело на властѣта и защото тѣ сж лишени отъ блаженство. Това за повечето отъ ония, които сж занесвали освобождението на Албания отъ турското владичество и за така наречената албанска интеллигенция. Итъкъ ние не можемъ да си обяснимъ едно такова свързване къмъ „взаимни дѣлъ на османцитъ“.

Но отъ друга страна гледамо, понеже рѣшението на арнаутскитъ първенци се отнася главно до отбраната на Турция въ случай, че македонцитъ се повдигнатъ и съ оржие искатъ да освободятъ Македония, тѣ се явяватъ нѣкакъ още по безразлични и отъ младотурцитъ, защото онова, що желаятъ и проповѣдватъ за себе си, ницѣтъ го, дору заплашватъ го за другитъ. Искатъ тѣ да сж свободни, но не и другитъ.

Пъкъ това нѣщо, колкото за арнаутитъ има и смисълъ. Който знае миналото и животътъ на тѣзи османска раса лесно ще да си го обясни.

Арнаутитъ нѣматъ никаква култура; тѣхния поминѣкъ е много труденъ отъ една страна, че го нѣма, а отъ друга — че е свързанъ съ опасности. Тѣхния поминѣченъ промисълъ е въ пушката, куршума и въ рискованята занаятъ — кражбата. Турската власть отъ една страна и поробена Македония — отъ друга най вече благоприятствуватъ на този занаятъ, т. е. при турската власть и при робското положение на Македония рисковетъ на арнаутитъ сж свързани съ по малко опасности било за извършването, било за успѣхитъ: отъ раята може да се краде, а отъ властѣта може да се има по малкъ страхъ за прѣслѣждане; може цѣло население да се ограбва съ близюци съ чюзда мжа да се подбира и всичко това дору удоволствие да причинява на властѣта.

Българскитъ четатели много пѣти сж чели въ вѣстникитъ, че арнаутитъ влзватъ въ Македония, подбиратъ стадата — овци, кози, кове и пр. на македонскитъ християни и ги откарватъ у дома си като свои стока и за това нѣщо тѣ не срѣщатъ по пѣти си нито единъ келевъ забия даже. Македония въ сегашното си положение прѣдставлява за арнаутитъ мѣстото на най лесното и безопасното плячкаджийство; тя имъ дава поминѣкъ. Е добръ, ще да и оставятъ ли тѣ така лесно на македонцитъ, които като власть и сила ще бждатъ въ състояние да защитаватъ имотитъ си? Никога.

За това ние намѣраме, че отъ албанцитъ въ Турция нищо не може да се очаква, освѣнъ съюзничество съ султана и османлитъ.

Фактътъ, че албанцитъ въ Ипекското си събрание, сж допустѣли присѣтствието и на двама султанови пратеници, повече би трѣбвало да затвърди убѣждението на всякого въ тѣзи смисълъ. Тѣ чрѣзъ тия прѣдставители се повече привърватъ къмъ султанътъ и ставатъ стотирокъ по-

вече опасни за Македония, ако би тя да замисли съ по радикални срѣдства да постигне свободата си.

Говори се още отъ сега, че въ случай на възстание въ Македония, на арнаутите е предоставено право да навлезътъ въ нея, да я оплѣтятъ и да я разорятъ. Тъ даже сж искали да имъ се даде това право. Пита се, какво братство тогава ще се чака отъ албанците? Или само иллюзии да си правимъ?

ИЗЪ ВѢСТНИЦИТѢ.

Македонски конгресъ въ Букурещъ.

„Спорѣдъ едно писмо отъ ромънската столица, получено въ редакцията ни на 15 й того, идущата пролѣтъ въ Букурещъ щѣлъ да бѣде свиканъ нѣкакъвъ Македонски конгресъ. Щѣлата на конгресътъ щѣла да бѣде: 1) да се покаже на Европа, че Македония била една грѣко-ромънска областъ; 2) да се състави единъ съюзъ въ Балканскій полуостровъ между грѣци, ромънци и албанци и 3) Македония и Албания да съставляватъ една автономна държава. На инициаторитѣ на този конгресъ ще кажемъ, че тѣхний съборъ ще бѣде много шумъ за нищо. За да правимъ конгреси и да съставляваме комитети, нека най на прѣдъ да имаме почва въ самото население, за което искаме да работимъ. Грѣцката *Етника Етери* бѣше единъ силенъ комитетъ съ грамадни срѣдства, но той не можѣ да направи нищо, защото българското население въ Македония се въспротиви на стрѣжитѣ му и не отождестви цѣлитѣ си съ ония на грѣцитѣ. Такова фiasco ще прѣтърпятъ всичкитѣ конгреси на незначителнитѣ меншества въ Македония. Вдигайте шумъ колкото искате.“

(в. „Борба“)

„Учимъ се, че съотечественника ни г. А. Г. Драндаръ, известенъ публицистъ наскоро щѣлъ да издаде печатно една студия по македонскитѣ въпросъ на френски езикъ. Ние познавайки г-на А. Драндара, отъ досегашнитѣ му книжовни трудове, свидѣтелствуещи безпристрастие и вещина по третируемитѣ отъ него прѣдмети; —неговата любовъ и прѣданостъ къмъ родната му — Македония, осмеляваме се да мислимъ прѣдварително, че приготвената отъ него студия върху макед. дѣло, ще има цѣнно значение за систематическото проучване Макед. дѣло. Най сърдечно привѣтствуваме г-на Драндара, пожелаваме скорошното появяване на неговия трудъ.“

в. „Македония“.

ТЕЛЕГРАММИ

Отъ Вългарската Агенция.

Вина. 27/1 Въ 10 часа прѣдъ пладнъ въ Червата на руското посолство се отслужи траурна божественна служба за българската Княгиня Мария Луиза, на която присѣствуваха: българскитѣ дипломатически агенти Дръ Сърмаджиевъ съ персонала на агентството, руски посланикъ Графъ Капнисъ съ персонала на посолството Сръбски и Румънски министъръ, тур-

ски посланикъ и българската колония. Въ 11 часа прѣдъ пладнъ тѣй сѣщо се отслужи панахида за българската Княгиня въ червата на Францисканеритѣ. Въ червата бѣше издигвалъ единъ Катафалкъ съ Княже ска Корова. На траурната церемония присѣствуваха: Дръ Сърмаджиевъ, Графъ Капнисъ, почти цѣлото дипломатическо тѣло, първий гошмейстръ Князь Лихтенцайтъ, Министръ Предсѣдателя Графъ Тушъ, висшитѣ чиновници на министерството на външнитѣ работи, Виенскитѣ Кметъ Дръ Люгеръ и многобройна публика.

Букурещъ. По случай погребението на българската Княгиня, една тържественна панахида се отслужи тая сутринъ въ българската черква, присѣствуваха Министръ Предсѣдателя Д. Стурза съ другитѣ министри, гражданската и военна свита на Краля, цѣлото дипломатическо тѣло, генералитѣ, висшитѣ чиновници и сѣдии, българската колония и безбройна публика. Панахидата се отслужи отъ вѣстника на митрополита. Цѣлата Черква бе обичена съ черап платовѣ. Портрета на Княгиня Луиза бѣ обрѣженъ отъ единъ великолепенъ венецъ отъ бѣли камелии и парски вилецѣ. Хубавия българ. хоръ изпълняваше религиознитѣ пѣсни.

Парижъ. С. д. По случай погребението на българската Княгиня въ Червата «La Madalens» се отслужи тържественна панахида. Въ многобройната присѣтствуваща публика се забѣлѣзяха г-жа и г-ца Фолкиетъ Форъ, дюкъ Д-е Шаржаръ, принцъ Анри Оргентски, г. Лубой Дюпюи, почти всичкитѣ министри, г. г. Брисонъ и Мелвиъ, много генерали и много членове отъ дипломатическото тѣло.

Цетина. С. д. По случай погребението на българската Княгиня въ Катедралната Черква се отслужи панахида въ присѣтствието на Князь Николая, Княгиня Милена и Князь Мирко, присѣствуваха още всичкитѣ министри, държавни сановници, дипломатическото тѣло въ парадна форма съ крещъ на ракава. Следъ траурната служба Князетъ и Княгинята отидоха въ българското дипломатическо агентство да искажатъ съболезнованията си. Княжескитѣ дворецъ и чуждитѣ легации издигнаха знамената си на половина.

Българь. С. д. Митрополита отслужи въ катедралната Черква панахида за българската Княгиня, на която присѣствуваха: Кралъ Александъръ, дипломатическото тѣло, министритѣ, всичкитѣ държавни чиновници, офицеритѣ и многобройна публика.

Петербургъ. С. д. Въ Матвейската Католическа Черква, Католическитѣ владика отслужи панахида за покойната българ. Княгиня съвѣстното служение на многобройно духовенство. Присѣствуваха много лица, които се приемаха отъ г. Дръ Станчевъ. Каго представителъ на Императора се яви Генералъ Адютантъ Князь Долгорукинъ, като представителъ на Императора Великитѣ Князе и Княгини, много Генерали и държавни сановници.

Петербургъ. По случай смъртта на българската Княгиня тукъ и въ цѣла русия се чувствуватъ голѣми съболезнования и симпатии за покойната Княгиня както и за съпруга ѝ. Всичкитѣ министри, дипломатическото тѣло, дворцовитѣ сановници, Кмета, много Генерали и други, направиха съболезнователни визити на Дръ Станчевъ. Вѣстницитѣ обнародваха твърде симпатически статии за покойната Княгиня.

Цариградъ. С. д. Въ 11 ч. прѣди обѣдъ въ българската Екзархия се отслужи въ катедралната Черква въ Галата панахида за българската Княгиня Мария Луиза. Ученицитѣ отъ семинарията изпълняваха религиознитѣ пѣни. Панахидата присѣствуваха като делегати на службата, министра на земледѣието Селимъ Мехмедъ, свѣтликъ Кара Теодоръ, цивилната листа всичкитѣ начал. на дипломатическитѣ агенства, делегата на Цариградскитѣ Арменски Патриархъ, Силитренски депутатъ Яхъ Паша (? б. н.) и цѣлата българска колония.

ПОЛИТИЧЕСКА ХРОНИКА.

За Турция.

Портата по единъ рѣшителенъ начинъ опровергава слуховѣтѣ за нѣкакъвъ си заговоръ противъ живота на султана и за затварянieto въ Цариградъ на нѣкакви си заговорници. Разгласява се отъ источници изъ Солунъ, че числеността на войската въ Македония ще достигне до 40,000 (колко пакти 40 хиляди? б. н.). Но освѣвъ това прѣдполага се отпосле да се испроводятъ още 10,000, като добавка на тия 40 хиляди. Албанскитѣ главатарии въ Ипекското събрание на 14 т. м. сж имали за прѣдметъ какво да вършатъ, ако въ Македония избухне възстание. Рѣшило се да пазятъ цѣлостта на Турция. Портата вече е получила отъ българското правителство (отъ кое? отъ старото или отъ сегашното? б. н.) заявление, че то никога не е поощрвало агитациитѣ на македонскитѣ комитети.

За Армения.

Отъ една кореспонденция изъ Армения се научаваме, че около 30 души мъртви тѣла на умъртвени арменци се намѣрили до езерото въ Ванъ. Нѣкои отъ тѣхъ били обѣсени, други били хвърлени въ водата, а други били умъртвени отъ гладна смъртъ. За сега властѣта иска да утвърди, че тия хора сж стали жертва на владѣющия въ армения гладъ. Даже и така ако е, може да се почувствува какви тѣжки обѣдствия прѣкарва клѣта Армения. подъ Турция.

— Спомнятъ си читателитѣ ни, че по настояванието на великитѣ сили, подиръ арменскитѣ събития, Портата бѣ одобрила и султанско ираде потвърди исканието на Цариградскитѣ арменски патриархъ, да не се събиратъ никакви даждия до двѣ години отъ арменскитѣ народъ. Това стама и срокътъ истече едвамъ прѣди една седмица, когато обаче по настояванието на сѣжитѣ сили и по исканието на сѣщия патриархъ, вследствие всеобщиятъ гладъ въ Армения, ново султанско ираде бѣ продължило този срокъ за още една година, т. е. за до 1900 год. За голѣмо очудване, днешъ се получиха отъ Витливскитѣ вилаетъ извѣстия, че даждията, отъ напървъ простени на населението, именно за 1897, 98 и 99 години се събиратъ съ всичката енергия на властѣта. Това означава, че и ирадѣтата на султана можтъ да оставатъ мъртви букви.

— Отъ полученитѣ въ редакцията ни изъ Парижъ писма, се научаваме, че Нобаръ-паша е за вѣщаль 3 милиона франка за арменскитѣ бездомни сираци и за сиромаситѣ свои съотечественници. Вѣлчественъ примаръ отъ неизмѣримъ патриотизмъ.

За разоржаванieto.

Понеже повечето отъ английскитѣ вѣстници говорятъ, че ако Русия иска разоржаванieto и намалението на войскитѣ, то тя би трѣбвало първа да се безоржи и да намали войската си,

„Сан Петербургскитѣ журналъ“ отговаря, че не е възможно Русия да направи това нѣщо, до когато другитѣ държави вмѣсто да се разоржаватъ и намаляватъ войската си, напротивъ снабляватъ се съ повече и по остършенствувани оружия и уголѣмяватъ войскитѣ си — възможно е, когато едновременно, всичкитѣ държави прѣдприематъ разоржаванieto си.

МѢСТНА ХРОНИКА

— Казватъ ни, че освѣвъ на военнитѣ, заповѣдано било и на гражданскитѣ чиновници да облѣкътъ жевитѣ си въ трауръ до 40-я день отъ смъртта на Княгинята. Лошото е, че заедно съ тѣзи заповѣди, не е испроводенъ и лични инициарния уставъ за непокривитѣ жени.

— *Справедливо искания.* Гражданитѣ отъ IV и V учальци, населени и изключително отъ преселенци, за на прѣдъ тѣмъ да поискатъ отъ общината нѣкои увѣщания и нѣкои подобрина въ народното здравие. На първо мѣсто: да бѣде построенъ единъ псеракисъ въ тия учальци за черкованието на гражданитѣ имъ, сѣщо и за изработванieto да се простиратъ държавнитѣ стениднии и върху тѣхнитѣ бѣдни и нуждающитѣ се дѣца отъ мъжскитѣ и женскитѣ полове за изучаване при мѣстнитѣ гимназии. На второ мѣсто: уча тѣшитѣ да се турятъ въ уселния добри за осигуряване на народното здравие, таго прѣди всичко се построи на едно отъ най згоднитѣ мѣста една градска баня съ намалени и достъпни за всички бѣдни сѣмейства такъ и да се снабдятъ участцитѣ съ достатъчно добротачествена вода. Вѣсковъ трѣбва да се съгласи, че тия искания колкото сж малки, толкова сж и справедливи, за да би взелъ градскитѣ ни сѣвѣтъ рѣшение прѣди даже гражданитѣ да направятъ каква и да е постѣпка.

— Варненското мюхтийство е много щедро въ раздаванието рѣшения и удостоверения на разни просители турци, че имъ принадлежатъ разни недвижими имоти. Напослѣдъкъ то било наклонно да издаде — ако вече не е и издало — удостоверение, че Хасанъ бей Шюкрю-бевъ отъ Варна притѣжавалъ 63 уврата земя при чомата на «Кумлука» и че Градско-Общ. Управление на това основание щѣло да го снабди съ друго, удостоверяюще правото му на собственостъ. Турцитѣ така заграбиха много чюдзи имоти, та не е за чюдение, че и Хасанъ-бей ще стане стопанивъ на 63 уврата общинска земя.

— По случай нещастieto което сполете България, съ изгубванието ни на нашата I Бѣл. Княгиня, търговцитѣ отъ тукашната пѣяца събраха една крупна сума (около 2000 лева) за подвасане сребрѣненъ венецъ на Августейшата покойна, обаче подобенъ венецъ готовъ не можало да се намѣри въ Виен и други голѣми градове, при всичко че е било порѣчанъ телеграфически и за сега се поднесе единъ изицѣенъ отъ живи цвѣти венецъ. Како се научаваме отъ събраната сума сж останали повече отъ 1500 л. По нашето скромно мнение би сѣвѣтали търговцитѣ, изъ останалата сума да се употреби като основа на единъ фондъ за учредяванието на нѣкои благотѣлителни завѣдения за увѣковечаванieto памѣтѣта на вѣлвата покойна.

— По поводъ на горното, не е лошо да съобщимъ на съгражданитѣ си и нѣкои други курioзъ, „доставчикъ продуктѣ на болницата“ който взема повече отъ 30,000 годишно отъ двореца и хазната, просто испещилъ комисисята натоваре на за събиране суммитѣ, като имъ давалъ даже и насакатъ, че това било цѣла просия. Другъ господивъ прѣдворенъ доставчикъ на разни машини за шевъ, бивши прѣдседателъ на Търговска Камара, настоящъ прѣдседа-

тель на едно наше видно параллелно дружество отказалъ да даде и стотинка подъ прѣдлогъ на сиромашия. До колкото се научаваме комисисята му дала доста подходящъ отгъворъ въ смисълъ, че „дѣйствиелно сж сиромашъ Господиче, но не за пари, а въ чувства“ безъ коментари.

ВЪТРЕШНА ХРОНИКА.

— Чюдзитѣ вѣстници пишатъ, че г. Стоиловъ силно се страхувалъ да не би да го сполѣти участѣта на г. Стамболова и за това, както се слушало, намѣривалъ да напустне София. Той, ужъ, е казалъ, че ако започватъ да го обвиняватъ за подкупи, ще бѣде принуденъ да направи съобщения за размѣритѣ на князь Фердинандовото състояние, които ще да докажатъ съвсѣмъ противното. Сѣжитѣ вѣстници твърдятъ, че г. Грековъ, министръ-прѣдседателя — г. Теневъ, министера на финанситѣ сж се исказали всецѣло за приеманieto направениитѣ съдѣшания по наемванieto на источнитѣ желѣзници и за конверсията на българската рента. До колко сж вѣрни и на какво сж основани тия свѣдения на иностранния печатъ, ние не знаеме.

— Въ с. Ташчи, Разградско, изъ засада, тия дни (на 20/1) билъ убитъ Х. Лeko X. Василевъ отъ брата си Сѣби. В. „Напрѣдъкъ“ отдава това убийство на партизанлъка и го нарича „кривкарско“.

— Погребението на Княгиня Мария Луиза е станало много тържественно. Тѣлото е прѣнесено въ католическата черква у Пловдивъ и ще стои тамъ до довършванieto на нарочния мавзолей. „Българскитѣ Търговски Вѣстникъ“, който е органъ на г. Кона, евременно по происхождението, продължава да е облѣченъ въ трауръ и да пише рѣдъ статии за усопшата. Да не би и скърбта на Българскитѣ народъ да е търговия?

— В. „Македония“, по поводъ на упрѣкитѣ отпавенъ къмъ главния му редакторъ отъ в. „Реформа“, е открилъ една люта полемика противъ членовѣта на Вр. Макед. Комитетъ. Скърбно явление прѣдставляватъ тия нескончаеми крамоли на македонскитѣ ни събрания. Тѣ сж повече пакостни отъ турското иго.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 255

Извѣствамъ че 31 день следъ последното дукратно публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници, следъ това съ правонаследванieto 5% въ 24 часа ще произведе вгоря публична продажба въ Канцеларията на Варненското Сѣд. Приставство: къща въ село Халачий съ дворъ 1/2 дек. при сѣвѣди: отъ всичкитѣ страни мѣта първоначална цѣна 150 л. Наддаванието ще почне отъ оцѣната и по дому.

Тѣзи къща е собственна на Шувай Мустафовъ отъ с. Халачий, а сега се намира въ владението на Рамаѣванъ Ахмедовъ отъ сѣщото село, продава се за удовлетворение искѣтъ на Варненската Земл. Касса.

Желающитѣ да купятъ тая къща нѣка се явятъ прѣвъ опредѣленото време въ канцеларията ми и вадѣватъ.

Варна, 22 Януарий 1899 в.

Сѣд. Приставъ: Т. Минчевъ. 2—1